

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Fi. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2018, č.j. MV-117599-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2018, č.j. MV-117599-4/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 30. 8. 2018, č.j. OAM-8452/DP-2018 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla dle ustanovení § 44a odst. 3 ve spojení s ustanovením § 35 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na

ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – OSVČ z důvodu závažné překážky pobytu cizince na území, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že na příslušném pracovišti žalovaného podal žádost o prodloužení svého pobytového oprávnění a že předložil živnostenské oprávnění a veškeré potřebné dokumenty. Namítal, že mu nebylo sděleno, že má dokládat živnostenské oprávnění. Tuto skutečnost mu vysvětlili až na živnostenském úřadě. Dále uvedl, že náležitě platil příspěvky na sociální pojištění. Uvedl, že v České republice chce žít, mít zde rodinné zázemí a podnikat (má zde firmu). Namítal, že žije v České republice již 5 let a nikdy neměl problémy s prodloužováním pobytu. Konstatoval, že pochybení je na jeho straně, avšak zákon o pobytu cizinců je pro cizince nepřehledný a nesrozumitelný.
- [3] Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí, přičemž se ztotožnil se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací předcházejících rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Žaloba dle žalovaného nepřináší žádnou novou argumentaci.
- [4] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [5] Dne 9. 5. 2018 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – OSVČ.
- [6] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 30. 8. 2018, č.j. OAM-8452/DP-2018, byla žádost dle ustanovení § 44a odst. 3 ve spojení s ustanovením § 35 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, zamítnuta z důvodu závažné překážky pobytu cizince na území.
- [7] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že z veřejné části živnostenského rejstříku zjistil, že žalobci vzniklo živnostenské oprávnění dne 10. 11. 2015 a zaniklo dne 31. 8. 2016, další oprávnění mu vzniklo dne 28. 12. 2017. Správní orgán konstatoval, že žalobce neplnil povinnost související s jeho účelem pobytu podnikání – OSVČ, neboť nedisponoval platným živnostenským oprávněním v době od 1. 9. 2016 do 27. 12. 2017, a nebyl tak po dobu více jak 15 měsíců podnikatelem ve smyslu ustanovení § 420 odst. 1 a ustanovení § 421 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Uvedl, že zisk žalobce v tomto období nelze považovat za zisk z podnikání, žalobce tak v tomto období nepodnikal a neplnil tak účel povoleného pobytu. Pokud by v této době provozoval podnikatelskou činnost i přes absenci živnostenského oprávnění, porušoval by tím právní předpisy ČR. Obě tato jednání lze dle názoru správního orgánu charakterizovat jako překážku, natolik závažnou, aby žalobci nebyl umožněn další pobyt na území. Uvedl, že v dlouhodobé absenci živnostenského oprávnění po převážnou část povoleného pobytu, jakož i v dlouhodobém porušování platných předpisů, spatřuje dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců závažnou překážku. Správní orgán dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č.j. 7 As 82/2011-81.
- [8] Správní orgán I. stupně dále posuzoval, zda vydané rozhodnutí nebude znamenat nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Uvedl, že zjistil, že na

území ČR nemají povolen pobyt žádní rodinní příslušníci žalobce, zásah do rodinného života je tedy vyloučen. K délce pobytu žalobce na území (od roku 2013) správní orgán konstatoval, že tato sama o sobě není dostatečným důvodem pro odhlédnutí od naplnění důvodu pro neprodloužení povolení. Uvedl, že cizinec je po celou dobu pobytu na území povinen chovat se v souladu s českým právním řádem, což však žalobce v daném případě nečinil.

- [9] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 14. 9. 2018 blanketní odvolání, které dne 25. 9. 2018 doplnil.
- [10] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 11. 2018, č.j. MV-117599-4/SO-2018, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [11] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, jelikož žalobce prokazatelně neplnil účel povoleného dlouhodobého pobytu, když nedisponoval platným živnostenským oprávněním, což představuje jinou závažnou překážku jeho dalšího pobytu na území ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Dále poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č.j. 7 As 82/2011-81, a ze dne 19. 1. 2012, č.j. 9 As 80/2011-69. V případě žalobce došlo k tomu, že ten v období 24 měsíců nedisponoval živnostenským oprávněním téměř 15 měsíců, což je v případě živnostenského podnikání podmínka sine qua non, kdy její nesplnění vylučuje vůbec tu možnost, že žalobce legálně podnikal, a tedy plnil účel pobytu.
- [12] K námitce žalobce, že si pouze neuvědomil, že mu nebylo vydáno živnostenské oprávnění na neurčito a že po celou dobu hradil pojistné na sociální zabezpečení, žalovaný uvedl, že se nejednalo o první živnostenské oprávnění, které si žalobce zřizoval, přičemž z výpisu živnostenského rejstříku je doba jeho platnosti zcela zřetelná. Konstatoval, že samotná skutečnost, že cizinec zapomene prodloužit živnostenské oprávnění, není důvodem pro zamítnutí žádosti, ale je nepřijatelné, aby tento stav trval 15 měsíců. K tvrzení ohledně plateb na sociální zabezpečení pak uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že žalobci za předmětnou dobu vznikl nedoplatek a penále u příslušné správy sociálního zabezpečení, které až zpětně uhradil, a to jen několik dnů před podáním žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.
- [13] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [14] Žalovaný s projednáním věci bez jednání souhlasil, žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [15] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [16] Podle ustanovení § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění: „Žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu na úředním

tiskopisu, na kterém se podává žádost o vydání tohoto povolení. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 55 odst. 1 a 2 vztahují obdobně.“

[17] Podle ustanovení § 35 odst. 3 téhož zákona: *„Dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).“*

[18] Podle ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) téhož zákona: *„Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2.“*

[19] Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona: *„Dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.“*

[20] Výkladem pojmu „závažná překážka pobytu cizince na území“ se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 19. 1. 2012, č.j. 9 As 80/2011-69, přisvědčil jmenovaný soud závěru, že nenaplnění účelu předchozího pobytu spočívající v nevykonávání podnikatelské činnosti, lze považovat za závažnou překážku pro prodloužení pobytu cizince na území ČR ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. k) zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud výslovně konstatoval, že *„plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.“* V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, č.j. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, *„aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“*

[21] I Městský soud v Praze následně ve svém rozsudku ze dne 26. 6. 2013, č.j. 9A 66/2010-50, dospěl k závěru, že *„neplnění účelu předchozího pobytu (faktické nevykonávání podnikatelské činnosti) po převážnou část doby, na kterou bylo cizinci uděleno vízum k pobytu za účelem podnikání, je závažnou překážkou pobytu cizince na území, která je podle § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky, (pozn. soudu: dle znění zákona o pobytu cizinců účinného do 31. 12. 2010) ve spojení s § 46 odst. 1 téhož zákona důvodem pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.“*

[22] Ve všech citovaných rozsudcích byla předmětem řízení žádost cizince za účelem podnikání, přičemž soudy dospěly k závěru, že faktické neplnění předchozího pobytu lze považovat za závažnou překážku pobytu cizince na území, neboť tento je povinen účel pobytu, pro který mu bylo pobytové povolení uděleno, dodržovat.

[23] Soud dále v návaznosti na obecnost žaloby konstatuje, že v odůvodnění obou správních orgánů je vyložena přezkoumatelným způsobem návaznost zákonných ustanovení § 44a odst. 3 a ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, o která správní orgány

opírají svá rozhodnutí, i skutková zjištění, na jejichž základě byla citovaná zákonná ustanovení aplikována na případ žalobce.

- [24] Na základě skutečností obsažených ve správním spisu soud ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že pokud žalobce po dobu více jak 15 měsíců nedisponoval živnostenským oprávněním, tj. nemohl po tuto relativně dlouhou dobu legálně podnikat, pak z této skutečnosti jasně vyplývá, že neplnil povolený účel pobytu. Zdejší soud tak přisvědčil závěrům správních orgánů, že žalobce neplnil předchozí účel pobytu a byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
- [25] Městský soud v Praze s ohledem na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu z obsahu obou správních rozhodnutí ověřil, že se správní orgány zcela dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabývaly ve vztahu ke skutkovým okolnostem projednávané věci naplněním pojmu závažná překážka pobytu žalobce na území České republiky. Ve svých rozhodnutích správní orgány aplikaci tohoto pojmu odůvodnily a specifikovaly, že závažnou překážku spatřují v neplnění účelu pobytu, přičemž jednání žalobce podřadily pod tuto skutkovou podstatu na základě zjištění získaných ze spisového materiálu.
- [26] Skutková zjištění v případě žalobce vedla ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců správní orgán k závěru o naplnění skutkové podstaty závažné překážky neplnění předchozího účelu pobytu cizince na území, která je v jeho případě vedla k zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ. Ze skutkových závěrů projednávané věci vyplývá, že důvodem pro neprodloužení pobytu z důvodu neplnění jeho účelu byla skutečnost, že žalobce téměř 15 měsíců nedisponoval platným živnostenským oprávněním, což vylučuje legální podnikání (a tedy legální plnění povoleného účelu pobytu).
- [27] Nadto bylo ze sdělení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 6. 2018 zjištěno, že tvrzení žalobce, že vždy platil veškeré poplatky a daně, zcela neodpovídá skutečnosti. Z tohoto potvrzení totiž vyplývá, že za rok 2017 (tj. rok, po jehož prakticky celé trvání žalobce nedisponoval živnostenským oprávněním) vznikl žalobci nedoplatek na zálohách na pojistném na důchodové pojištění ve výši 16.702 Kč a penále. Žalobce až následně nedoplatek a penále ve dnech 3. 5. 2018 a 7. 5. 2018, tj. těsně před podáním předmětné žádosti o prodloužení doby platnosti povoleného pobytu, uhradil.
- [28] Stejně tak soud nemohl vzít v úvahu námitky žalobce týkající se toho, že jeho pochybení nebylo úmyslné. Soud konstatuje, že žalobce kromě živnostenského oprávnění s platností od 10. 11. 2015 do 31. 8. 2016 a od 28. 12. 2017, již dříve od 27. 8. 2014 do 2. 7. 2015 disponoval živnostenským oprávněním, musel si tak být vědom toho, že živnostenské oprávnění není vydáváno na neurčitou dobu a je nutné si jej prodloužit. Rovněž pak z výpisu ze živnostenského rejstříku je doba platnosti živnostenského oprávnění zcela jasně patrná. V daném případě tak soud nesouhlasil s tvrzením ohledně opomenutí žalobce a nesrozumitelnosti právní úpravy, neboť okolnost platnosti živnostenského oprávnění považuje soud za naprosto elementární a základní, ať už se jedná o podnikajícího cizince, nebo občana ČR.
- [29] Postup správních orgánů dle názoru soudu odpovídal požadavku zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v nezbytném rozsahu, který vyplývá z ustanovení § 3 správního řádu. Pokud bylo žalobci uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem

podnikání – OSVČ, byl žalobce povinen dodržovat veškeré právní předpisy, resp. byl povinen tento účel pobytu po celou dobu naplňovat.

[30] Žalovaný správní orgán, jakož i správní orgán I. stupně postupovaly dle názoru soudu v souladu se zákonem o pobytu cizinců, nebyla rovněž porušena zásada zneužití správního uvážení, když obě rozhodnutí byla řádně a srozumitelně odůvodněna. Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl důvody výroku, označil podrobně podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil a řádně vyložil právní předpisy, podle nichž postupoval.

[31] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[32] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2020

Mgr. Gabriela Bašná v. r.
předsedkyně senátu